

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6420010291.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného W. X., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. znení zákona č. 214/2019 Z. z., na verejnom zasadnutí dňa 30. septembra 2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.08.2020, sp. zn. 2T/67/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal obžalovaného W. X. rozsudkom zo dňa 12.08.2020, sp. zn. 2T/67/2020 vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. č.300/2005 Z. z. znení zákona č. 214/2019 Z. z., na tom skutkovom základe, že

v čase o 19.30 hod. dňa 20.03.2020 v obci O., okres E. I. K., pred domom č. XXX vypáčil kľúčom na matice visiaci zámok na dverách budovy, ktorá slúži ako dielnička, odkiaľ odcudzil z nej 1 ks motorovú pílu zn. K. v.č. XXXXXXXXX, XXXXXXX v hodnote 432,16 Eur, 1 ks ručnú elektrickú vŕtačku zn. K. v hodnote 20,27 Eur, 1 ks predlžovací elektrický kábel T. farby - 30 m v hodnote 8,11 Eur, 1 ks J. kufrík s račňovými kľúčmi v hodnote 15 Eur, 1 ks kufrík s umeleckou brúskou s nadstavcami v hodnote 16,21 Eur, 1 ks sadu 5 ks vrtákov zn. Z. spolu s boxom rôznych vrtákov značky W. v pošte 20 ks v hodnote 25,33 Eur, 1 ks sadu vidlicových kľúčov zn. G. od veľkosti č. 8 - 32 v hodnote 29,81 Eur a tiež visiaci zámok v hodnote 5,03 Eur, čím týmto svojim konaním spôsobil W.. G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, celkovú škodu vo výške 552 Eur,

pričom dňa 25.04.2018 bol rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 3T/93/2015, právoplatným dňa 25.04.2018, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody vzhľadom k odsúdeniu Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 28.09.2016.

Za to obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. k), l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 18.08.2020, elektronicky doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.08.2020, a to proti výroku o treste.

Argumentoval tým, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Ku skutku sa priznal a orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri objasňovaní spáchania tohto prečinu. Skutok úprimne oľutoval. Príčinou jeho spáchania bolo riešenie existenčných otázok týkajúcich sa jeho osoby. Podľa jeho názoru súd pri určovaní trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák.

neprihliadol dostatočným spôsobom na spôsob páchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a na jeho osobu. Uložený trest považuje za neprimerane prísny. Postačujúci by bol prípadne podmienený trest odňatia slobody, resp. nepodmienečný trest odňatia slobody v kratšom trvaní. Samotný výkon väzby v tomto prípade je pre neho dostatočným poučením do budúcnosti, ktorý má z časti tiež výchovný charakter.

V závere odvolania navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti uloženia trestu zrušil a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania, prípadne podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Obžalovaný W. X. doručil dňa 17.09.2020 krajskému súdu písomné podanie zo dňa 10.09.2020, ktoré odvolací súd podľa obsahu posúdil ako doplnenie odvolania. V tomto podaní uviedol, že v odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedené, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 28.09.2016 sp. zn. 2T/46/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.12.2016 sp. zn. 3To 120/2016 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, ktorý trest vykonal 15.04.2018. Táto interpretácia je lož. Rozsudkom sp. zn. 2T 46/2016 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na 6 mesiacov nepodmienečne a na 14 mesiacov nepodmienečne pre nevykonanie 250 hodín povinnej práce. A to v rozpore s ust. § 55 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Považuje to za porušenie zákona zásadným spôsobom. Trest vykonal od 15.02.2017 do 13.10.2018, čiže 10 mesiacov viac, ako to ukladá zákon. Ďalej sa vyjadruje ku konaniu vo veci sp. zn. 3T 93/2015, v ktorom bolo upustené od jeho potrestania z dôvodu nedostatočných dôkazov. Z toho dôvodu nie je možné použiť toto odsúdenie ako argument priťažujúcej okolnosti. Z uvedených dôvodov žiada krajský súd o prešetrenie celej veci a prehodnotenie skutku, za ktorý je odsúdený. Porušil zákon a zaslúži si trest, avšak primeraný k závažnosti skutku a k okolnostiam, ktoré ho viedli k spáchaniu tohto prečinu, ktoré úprimne ľutuje.

Na verejnom zasadnutí obhajca zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania. Zdôraznil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri jeho objasňovaní a nahradil spôsobenú škodu vydaním odcudzených vecí. Na odsúdenie, ktoré je súčasťou skutkovej vety súd nemôže prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť spáchaného skutku navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest kratšieho trvania alebo trest podmienený.

Naproti tomu prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného s poukazom na § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. znení zákona č. 214/2019 Z. z., bola v súlade so zákonom, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do

úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu troch poľahčujúcich okolností, a to, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu (ust. § 36 písm. k) Tr. zák.), pretože dobrovoľne vydal odcudzené veci, k trestnému činu sa priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (ust. § 36 písm. n) Tr. zák.), pretože už v prípravnom konaní presne popísal priebeh skutku. Súčasne okresný súd správne zistil aj existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi (3:1), znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.), teda súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace. Zákonné a primerané bolo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov, prihliadajúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti. Uloženie iného ani miernejšieho trestu neprichádzalo do úvahy, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, keď tento bol už opakovane odsúdený aj za obdobnú trestnú činnosť, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, preto ho možno považovať za tzv. špeciálneho recidivistu.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý trest bol obžalovanému ukladaný pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom obsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd považuje za potrebné uviesť, že pri ustálení existencie priťažujúcich okolností, súd na okolnosť, ktorá je zákonným znakom žalovaného trestného činu krádeže v prejednávanej trestnej veci, teda na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/93/2015 zo dňa 25.04.2018, právoplatným dňa 25.04.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody (nie od potrestania, ako to tvrdí obžalovaný), rešpektujúc ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. neprihliadal. Prihliadal však okrem iného na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 28.09.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/120/2016 zo dňa 14.12.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 15.04.2018, a ktorým bol súčasne uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 14.10.2018. Predmetné odsúdenie je právoplatné, nebolo zrušené v konaní o riadnych ani o mimoriadnych opravných prostriedkoch a v prejednávanej veci nie je odvolací súd oprávnený ho preskúmať, je ním viazaný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.